

MIC. # 8710 (RAB. 1977)

LECHARIAH BEN SOLOMON-
ROFE,

PERUSH 'AL SEFER HA-
MITSVOT, SHIR HA-SHIRIM ...

פירוש על ספר המצוות, שיר השירים, ...

YEMEN: [15--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

פירוש על הלכות סיד המזבח לוח סב"ט ו"ל

בלשון עברי וערבי. ואינו סב"ט אלא סמורש אחר. בלתי ילם.

איזה דפ"ט נחלקלו סתם יונם וע"י עבדריס.

דפ"ט נייר א. בתיבה חיסניח טענת ר"ן לערך.

הסכומים

שנת 1239 ה"ת "אנחנו כבודנו סני יארע מקרה הדין"
נשא את הקבוצה אליו יואן סניג ארצותינו
מן הקבוצה זו תלוי

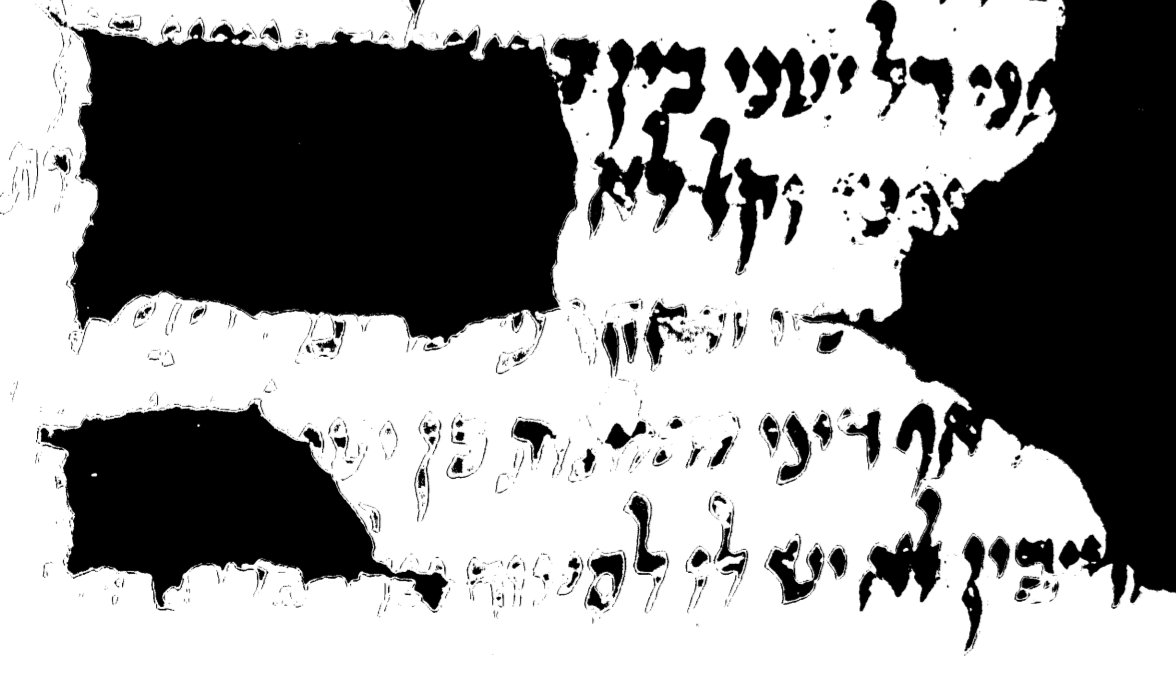
2172 R. שנת הדין ~~ל~~ הדין הדין הדין
בארץ ארץ (1000 - 1000) בארץ ארץ ארץ ארץ
מארה הדין הדין הדין הדין הדין הדין
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

השע השתד ותבו הכרם ואמי כן יתחזק לזכך פלאי דרעיש אסור זבולת
בית המדרש הרהקק מטום אכילה וקצף קאללהאיו שבתו בין במינן בין שולח
מינן בנותן טעם ידרי באן פי מס עז ופי קדושך קא במינן בטיעוד ושלא במינן
בנותן טעם אגהב בנותן טעם הו מראך יתא טעם וכל מטע ענוג אריהוא לאסור טעם
בעיקר כמי רכר רבי במע רב וביק הו היצא אן לא יגלצ בטעמך אי לא בתר כמי קא
פי מרדך אב ריה חלב האיה בטעם בחלב הכליות הו מותר מן הוט והרי ארי קא בטעמו
הו מרדי סומרים בטיעוד וקצף קאלמה אפ ענו שאינו טהר בימי טו יעני אינו נוהג
אסור וקצף קאל אינו באן פיהא כדית המץ בכרי אכילה מרס יעני כג בצים
ועני מים להנה טיעוד בטעמך כמי באן פי מרדך א מהל עידו ומעני מרס כג
כמי באן במס טעם וקא פי אגמד פלגא קצף קאל רבולו עלמא מטעם שעות ולמעוד
המץ ראוריתא קאו מטעם ומעלה ולה טעם בכלל באנה יקול מסוף המע ומעלה ל
קאצביאן קאו מתה הכת בחמץ וסיים בטאון לאמר לך הינו חמץ הינו שאך הינו פתח
לאין טעם אגהב ארי מוטו הו קו כיכל אוכל חמץ ונכדתה וסיים הו קו לא ידעה
רוב קא והמץ תבין מן תעלה כל לאו מן לאכר מעני גיר מא באן ענדה יעני לא
ידעה ולה ימעה אגהב לא ידעה אפוד לא ימעה בכל גבולך ארי הו כג
ולה ימעה אפוד לא ידעה ולו באן טמון ארי לאסור טעם בעיקר מענדה
כל ימי לאן כל משדוב מן א פוע באן פיה איסר טי מן איין אסור על הפה
ובל מענדה ענמן הני עלמנא אן אסור לש יתקד ראבוד כל שרו מן ההו
ממא גב אן תעלמה אן איסודי
אנה ארי חכפ עלי מענדה
והו על מענדה
עלית מן כג
ימעה מן
בין הכרי

היה זהות ונחשב תבנית כי גודל שטח המראה שלוח הקן והו קו אהב לריו ומה קו אה
קב על הבנים לוקח ואינו משלה וריון בין פירוש מן מס מכוח קולו להי אגרי כפית
כדף אין לנו לא זאת ועוד אחרת טהיה פיהך וטכחך ולקט ומרטי ומהות ארי אבו
ה ציה מן הטרדה הוציא מן הגרון ק לא כדבנן כל מצ למ תעטק שיש בה קיום עטק
איוולוקה לא אם בן לא קיים עטק טכחך אהיה כיון קו קיימו לא קיימו ביטולו לה
אחיה מעטק קיימו קיים לעטק לה קיימו לא קיים הלאו עליו בן שבור ארי להקה
ובמה דאך שלוקח ביטולו בטרם לעטק ולב ישלח כל מאותה אורכות לא ביטולו לה
ביטול קולו כל לוקח קיי קיי קיי אפעל כלאמה מי מצ שטח רכבאן קולו און דומי
כפול היותו אה קיי לי לא רכב שרו עבודה בארץ ובאילן להוציא בונה וקדק
וכונעא כהן רלג קול וקד תביינת אהכיהם דרה למצ אעני מצ בעיקר להקה
אמנה מצ הלוואה או צדקה עליה ורלוה קול אן שכיר גוי אינו עובד עליו לא
למה גודל אה קיי ארי הוא לא תעטק ט עני ואבמיהא אן ככ אש באר און
אין קול רבי בימו ותנן טכ ופי אלא לאכד קאלה תעטק אה דפוך הלא תגל הלה
מעו טכ אה ער כדך ביון פי אלהו אה כדעוך כקט מלך אן נספר ביש ים אה
אין עטק ורלוה כיהיה כמותה סה בהי קולו פעמים לוקח אדם מפלי אשתו ונתנה
ל אה אה כיון יונג מנר ואלאו ואחד כאן ולקה מנהל שאר ורבי ש
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה

כלומר מה שיש קד עיפ גרמני לך ויהי הקדש המבדל ויהי קולו
מל וקו יודע שאין לו זכרון מי אגר כמוי קולו לא תועה חלם תוננו יכה לה יכה
לרוב בלבד טע אהו אבל מעטק אמתיו יכד תל לא תועך על כל פנים רנך ק
אני אה נהינה ען דר לעבר אהבך וקל מי מצ דנה אנה נהינה ען אונאת דרי
לעבר אהבך ביון מי למנטק אן אהבך בטדט מן כוף התי יתמי אהבך ואהבך מי
גיד כוף פרו אבך לרלך נהי ען כלאהמי רלכ קול ופי מה למדנו למעטק רבמות
מעטק דרי זה בא ללמד ונמצא למד יעני אה ארי גה יעלמנה אן לקח מעטק
תעום מן כן אכד אן למשפט הו שאר כמות ועוה וקול אהב באת ללמד ונמצאת
למדה יעני אן אמה עבדיה גאת תעלב כמות יטדל שאר כמות ועו ללמד מרן טו
כמה בה מנהג אישות לא מנהג טחיות טע כמיט הבנ רלכ אהבך סופו לחמו
טכ לא תתאוק ואחד כך לא תחמי חמר סופו לזור טע חמרו שרות וגדלו גוד
סופו להדע טע ויגדול את החנית מיד המ צויכהו בר רלכ קול לרבות כל כקד
הדמיט ובט עת הדמיט כיון אהבכ כל בע הדמיט סוף טחים אן סכין אן אהבך כמות
מיקח אה גל הדמס ובט עת הדמיט יעני מי חל אמלאכה אהי ארי קר אהב יפעל מותר
אהבך וקול אהבך ענבים לא ענבי וראי כגון עדיה עוטר בענבים לא יאכל בתמו
אהבך ילא תתן לך לבנר כנפטך שלח תהבך על האהר טכעוך לא שתאכל אה
גסה אן לא תהא מו צץ ומטליך אה רלכ קול וקו לא תהא חמוד טנה ולב גי אה
כדרי לא לא תהא אה את טור אה עורלך למענין אהרמי התי נתעלב ודרי כאן
אונת נהינה ען תרבה הו וכהימה אן עדיך לומד אהבך ואמעני אב להתי יסתו
על עטק יעל לא תעטק כלאהמי
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה
אין אה אה לוקח טחית מנר אה קול דחיים כאן יעב כלאהמי מתל וטחנו
אין קול מדקח השיב לוא רגביה אה

צביון הוא לכל האדם
כי אפוא עליו אכמול חלואות
ואצטרי כדיום פלא יצדד מנה או חסן נצאם וסיגוף אחת כלם וכמול אנתצאם וקד טהר
עלי כפסקה יצדיק ויטד הוא אצתי מילכנון מן דתבך אמפארה קא שהוא עונותיה
שלוטדו קר סבה אן אמברא לאוול ואחר מן כל גרה ואן לוואחד לא יער מינה לא
ואחד ולמוגוראת בתידה מכיף אמכך מן לוואחד בתדת למוגוראת למכתלפאת מהו עלי
מה כפול והו אן אמברא לאוול צדד מנה שי ואחר מילזם דלך לוואחד לא מן גדת
אמברא לאוול חכם אחד פתו על בסבבה פיה בתדה מתסאוקה תם מתדתבה תם תגת
מע אמתסאוקה ולמתדלתבה פו ואחר פיוגב דלך לוואחד במה פיה מן אבתדה
אצטורי מרהש אמנה מלשון בכל ביתו נאמן הוא אעלם אן אמברא לאוול
ואחר הו ואגב אגור ומאסואה ממכך אגור ודלך לוואחד אנייתה עין
מארהייתה וכל ממכך פאכיתה גיד מאהיתה לאן כל וגוב לים בואגב מהו ערש ללא
ארייה ולא כר מן מאהייה חתי יך אגור עדצא להא פוך בהכם אמארייה ממכך אגור
ובאקואס אי אעלה ואגב אגור אד אצדה אן כל ממכך בראתה הו ואגב בגידה פוך לה
הכמאן אגוב מן וגה ולאמכאן מן חית אנה ממכך מהו באקווה ומן חית אנה ואגב
מהו באפעל ולאמכאן לה מן ראתה ולוגוב לה מן גידה פאמכאנה יטבה אמארייה
ותובה יטבה אצורה פילד מה בתדה מן אמברא לאוול עקל מגדד לה מן ראתה
אמכאן ולה מן אמברא לאוול וגוב
ראתה מן מבראה מן מבראה לאן
כתרה תם מא ידא יכתד באחרדיג איא
אכמס מן אעקול ולכב תיני אהוה
בשם אעלה צדתי
כחמא דבט הנופים טהרה צד ותפכא
ששם הדטפה יהנמה והיא הפפת
עטרה מיני בטמים דמז לעטרה הטכלים שיה טכיל
מפיץ טובה וחסד בעו אצורי טלח ידו מן החוד ענינו מן הלכ אעלם אן מפיץ
אטי

וגה פכיל היות

דברנא

כתובה

מדטות כועל צדק וטובין מעונה הוא להים מעון האמת וההמונה הבוחר בטובת
ישמעאל אשר אין לו דמות ולא תבונה אשר יצו ואתה בותבונה צודי ומושיעו עבדו
אני נזכר עשה ליטוב עמך מושיע למען שליח לנו מושיע וגו' ממנו יקבצונו מכל
קריה ופנה קל כנת אייה לתלמיד לעדיז קיל אנה רעא לה אן ללה יכוונה וקו' ל וקו'
הוא כטוב מלך כמי בהן כליים כבירות בטומי מלתא וקיל הם לאקוואם אדי בערה אדי
דארו קדי לכלאם כמי באן פי אבר מסטוטה פוחו ערן גן רעא לה כבדא אנפס בבדן
מעלומהא והו ארתבאטהא מי ערבות כמי קאו ערבות טבו צוה וצד וג ונטמתן טלע
יראך אן אנפס לאנסאנייה ארי אסתערות ללקבול ללפיס מן לעקל אפעל ואנסת בלאתע
וימנעה מן תמאם לאתעל ארתבאטהא בלבדן כאדי דל ענהא טגל לבדן בלמות
ארתפע אלהב כדל אהאנע וראם לאתעל לאן אנפס באקויה ולעקל אפעל באדי אבר
סרמדי קל מתלת אמתול הו תלחזכ לעלב ולעמל וקצרות וג אטעאדך הי לאקו' לא
כצויה למתדאנה ולא תגלט בלשער אר אשער הו לאנתבאה ללטי אנצדייך
אנקסמית אי ג טביעי ודיאצי ולאדי דסאילך לכלאם אגיד מקמי מארו אדי יאה הו
אנתבאה היאת לעלם באטכאר ונצחמה וקולה ומא תקרם לך תוטיך להא אנתוטי
הו אדי ינבני עליהא לבחת ולשדוע לאנך תבחת עין טי מאפתעלמה וראך מתלח תקול
הל לאעלם צאנע קלנא נעם צנעתך תרל עלי מוגרד לאן לאיגאר לואחר מכצוין
קלנא אתרא לאכסבב וגור לאבן קלנא לאסבב סבב אי אסבב אהויל אעלב אנה סמי
נכאעה אמנטק לאנה לא יפיר עליהא לא אארמאן מתל סאיד לצנאני אדי מארמן
עליהא נעם אתלויה באקויה אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
מערפה אמוגור אטלק לאנה הי אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
הלך הדי כחסב וגז אהויל אר פיה אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
יקו דרך זו לאן אדיכ ב יג אעני מ אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
לאכדך במטדי יחו אכפ קיטיים אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
והט אנה וטמע רבדי תל לאלמ אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
מערה יהו אן לאטייה אמתעלמה אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
אמעולך ופאעליה יחי לאנצע איד כמי אמתעלמה אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם אכלאם
כמי באהלאך ללמלאיכר ובלאסתה צאת ללאחלאך אמקאר הי תלוף טכץ ע אפערבי
ואסכרו אכפן אמתעלמה וכו' צות ידל בתיאטו וגו' אמתעלמה הו אכפן אמתעלמה
בלאסיה

לפי שיש להם לטובתם...
ואבט זמן באקד...
יך עלמה בקרבון לא...
בתלים וגעלוהא מכתלפה באנופ הם לרי יצדכו למתל בחואנקת ובאמס באגסאם
באוגור אי במוגור וקו כי אוול למתל מתל וידא ליו ש ובטרה כחן סיאקה קצק אבדהם
ווצול למלאיכה ליה ובטארתה ביצהק או כי וסטק מתל ויטלה יעקב מלאכיכ
ופטרה קל ויאבק איט עמו וג וקל כי דחיתי אהים פנים אל פנים ובטע אהם לכלאם
פי מלאקאת עטו או פי אכרה מתל בטאב אסנה ענד מטה לרי קל ומטה היה דעה
את צאן יתרו וג ויכהג את ה צאן ובטע קלה אכבי אהי אביך וקו מאפרקא פי אהול
כתירה יטאבקה אוול למתל מעני קו והנה מולם מצב אדעה ובטע רלך קל נדאמו
מגיטע השמימה ובטרה קל והנה מלאכי אהים וג וקו וקו יך מתל למענה יך מתקאדבין
מתל קו בפצל נצב לרי קל ומל אה הם לאנביא ובפצל מעלות מטודוד בייך אנהם קו
צארה מן אפרך כיה קו אן ללה למא אדאך ותבמילכא ואצלאה אהול אהתמאקעות
יהא בטראיטה לעמלייה אתי לא יצח רלך לא אמתקאדבין עקלייה והו לא יצח לכא
עמל מצוק לא בער אשתקאדבין עקלייה ואדראך כל לעלום אגואבת עלם אן אגלע
מן אה מל אוקף כל קו לרי לה יצח הרי יעני דאגע או אתבמיל קו לעלם לעביטו
גטמוני מרמזני דחוק מה שדיה קו כוח מעטה בדאני מא רלך אגואבת יאך יצא
אוגור אממתנעאת אתי הי כלאה ט
תע בוסאטה לעקל אפעל עלו אקוו
פין הרי אלפץ בחסב רדגאת לכא
צח מדאתב אנבוה יא
הי אקואער לעלם ב
לאחל מכנה אפעל יך מתקאדבין
מתל פצל מן מן אב מעאני גרילכ בכא ומא לב וקו מתקאדבין
לממתול מתל קו סלם הרי מתל ו לממתול מתל מלאכיכ ואסתק צחן וקווא וארמע
מן רלך והנה ניי נצב עליו או אמל לממתול מהמל למתל הן עכסה מתקאדבין

מתל קצה צכדוק
אתי הין ירכדירות
צהב חין מדכבותוג
דמעאן שותא
כתירה

והיה זהו המעשה אשר יעשה ה' עמו
וגם ולנסות דכיהוה ויהי זהו המעשה
בבגד תבלה וקל והיה זהו המעשה
מקל והקיקה ללה ירדך וקל ענר לתחזיק
ר' אך בתעמק ולא את המנהג לתרדך
מקדמאת מתל קו אותה ש' לעו תטב כע
ראית לך לעזר ודי בערה קל כסאך
קצותיך דואהמא טכע ואחר והמי
מקא הנאקע סיבין מקר לך טרף
לאגרה קו ועף כבד מי באטנה סד
הו בהסב לסבב לה קו בפצל תמונה
סיור לעלמין ובגידה קו הקיקה
ואעאקל ולמעקול ובמקדמה
סכנת כיתה לאנפס ואסתלרת
ונצבה א' מקל הדי וכסב
ללעלם יך ר' אך טוק באנפס
כלה ת' אל תפעל פהן מתלה
א' א' אבתדי בפצל עלם
אנפסן פיה עקל דיולאני וי
ועלם יקל עלי לאר ר' אך
למוגוראת מן לבדאיה אי
אי לבדאיה גיר אן בלאנסאן
ים פתחו טעדים ביטעלם
בבוטק יקני עלם עלי
מטכך בלאוילי ולאחרי
הא ענתאר וילם גסם תחתה
גורה ולערך וצאר מיא הו
אמוגור קלכא ואהיואן
בבטע

לכל מ...
ולו כהן אהרן...
אשר קאבול...
בזמנה לבנות...
הקבל לאוהן כד...
זנהא עדימה...
לארבע וענ עתה

ופי לה רכבת...
וחד וקל פלח...
לאל כלב... הספיר...
מנהבא ענתבאר...
לשעיהו...
והיה שבה...
לאלך היקבולה...
לאלך באלעיהם

וחד וכרין...
לאופנים...
לקסרייה...
לאופנים...
לפיקול...
פירב...
חונול...
ולאלך...
למארה...
ואחרה...
ועניאן...
ואחד...
חרכה...
מנתסח...
ולענה...
דולאלך...
יתגיידו...
כנייה...
ולארו...

ואחרה...
ועניאן...
ואחד...
חרכה...
מנתסח...
ולענה...
דולאלך...
יתגיידו...
כנייה...
ולארו...

לפי מה שכתבתי לך אף לא ידעתי לך את תוכן היום וימי
הדברתך ספון ימי אבר

אחת וימה
אין אפי באק
אחרותן למי

היה תכן פליג
לקח זעירה להן יעצב
ממלוות עיון יעני דה

כעני עולם בשן שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
וכן לטרכעמן יעני הדתה לר הזככט ושלף אלהר לו פו חלי אז

לכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך
לאכני ארצה ענין שגזל מתל מם שרסאו גזכסוך

...הוא אהבה ושלום אמרתי עליו
אתה עשית לי אהבה ושלום
מחל עניי וקול מחל לי מוחצני
עליה לקמד פתיא ואגסרג עליה
אתה רואה גולם בלא צודה וג' כח הדי
תדרך בלוגווי אפארמ לעיוני
יעע כל שי על אנפרודה בל לעקנמו
עלמת קול רב פי מקדמאת
מקאה אנך אן כנתממן ערק
סקד עלמתאן לעקל ימל אמד
בחקיקתהא ובאסכבהא ידרך
ינה ובאעקל מייז למע ליע
מן אערניו ומעע ליה האדם
פאעקנהו אדי ימל אומור
אפלאך ודאת אסטקעני
תעלם אן אנפס על אטלמק
אי מזאב מסתער לקבול
לדאך אמזאב פארדסמת
קצרה איזויה ען אסתכל
צורה בחסבה תסמי אנפס
קה צורה כמלמא ותסמא
ולקד חסן עניי אן אדכר
לדכר אנפס תעלם אן
בנאר הן אדי פיה
יחסה פיהדות מן
עניי אדי אפארמ
תכאדי צודה
צודה אנתמעית
צודה אנתמעית

והשיב סוף הנהגתו כשוא קלאונו ולגדולתו אין וקר פקאן לאכזמא ואלא
היה מרתבתה תעמוד הו ממולך בלש והי ממולך בלש פכין לחדת בתעג וריה אלת
תקום: ואש שירדה לאיהו ולמשה ביום השמיני לוי קיל פיהא ותצא אש מלח
אתה עולה וג' הי קווה חראדה אסתקא לאמר פי בונה אחדות פי גרם דילך אלהי
באיה פאחרת לקרבן והי עלי גהה למעגל לאלה בנמא נביין פיאם בחקתי והי
קורה אעפשהאש יודה מן השמים מצוה להציא מן ההדיוט יעני ולו הרה שתי דברי
אתה ביטיטה פאעל קוי והי סמאוייה וקו מן ההדיוט יעני בית המוקד כמא בלש
שבת בלש מן אנה אמר לב למעני אנתאם לאמר לוי הו ונתנו בני אהרן הכהן
ליסתקים לא תנסו את בני אלהים: וכן אופלת ושונה אד' הי תגפף למא והילא
ואופלת אד' הי אחרת לבשר ולעצבים: ואש אופלת שונה ולא אופלת אש
ק' ע'ס אטבא מן אכזמא לאם ואש אהי הו אנתאם לאמר אנתאם אהי
ותשף רטובה לבדן ותגפפה מן ג' אכזמאם כלקה לגסם וצורתה יעני צורת
אופלת ונתן שונה והי ידן בעמיה ען אהרונה אתן פלאה ואתן אתן צח בהא הצבא
לא אפראט פיה אלתגכיק לרטובה: ואש אופלת ונתן שונה והיא אש שלמה
אח אד' שונא ליה חכמי ישראל והו אן אקעחזיה אתן ונאהא אצדיקים לעולם הבא
פיה צין לעלמא ופולך לשקאנה אתן ונאהא לעאצין וקטענאן אקעאדה היח
והו בקא אנטס בבקא מעלומהא לא תנעם לאבדאן כמא יצן אגהלה ואן אשקאנה
אנטס ען הרה אועלה וסנביין דילך צפרש ויקח ארה כמנוד והדא אנטפסאני והו אנה
אנטס ען אדילך פקאן אש לא אופלת ונתן שונה לוי לא אפילה אשתיה אגתדא
לא אנטס: תני רבנן מפע מה מתחילין לתינוקות להתלמד מפדשת החרבנות
ומלך מה התינוקות טהורין אף הקדבנות מטרהדין יבואו טהורין ויתעסקו במ
בתי ויתבוא הגאולה בימיהן ויהיו לגילין בקדבנות יצאין גליות מתעסקין
בית מוציא בימי עזרא כשעלו לבית שני בתעסקו בקדבנות תחלה
בנקי בד' מבד' בגזרה שווה נאמ' כמא ידו צ' ונאמ' בית
והו וכו' נסי בד' ובאבנא בד' אגד' ובמזנפ' בד' מה להלן אן
ידש על בשרו לרבות שני בגדי אחרתם: ונתבאר שכל

ענין א- ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~ ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~ ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~

ענין א- ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~ ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~ ~~אמר עשיתי ככל אשר צויתני~~
מפני ששאלוהו ואלוהי יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
ולמי לפני אדם ומקדש ואלוהי יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
אך דיין טמאת כלים וטהרתן שני יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
משו"ה היה ראוי לא לא שנמשה ומשה את יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
שתי יציאות יצא אותו צדיק וכתב הקדמה יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
הכליל עליכם והוא נותן כותפו ומס יונק לא אכל את החטא שבו שאונן אסור בקד
אביו שלמקדש מכה איש עבדי זה צנה של שלומית בת דבלי כי עדי היה
מגבש עלמה ועשרים אנשים והיה מוציאן למלכות בעת קדימת הקדמה
והוציאן מביתו וחר אותן המצרי ובא על אשתו לפי שהיה הקדיל בהוצאתה
כנס ויוצא לבתה ורואה שלומית שהיא שלימה מכל מום עמור ונתן שני
בהויה אסמרה שהטא בעלה ומצא המצרי יצא מביתו של אשתו שמה נגבש
בך אמרה הן וסבירה אע"שהוא אתה פון שידע הנוגש שהיה הקדיל
ההצנתו בעדך דאה משה מזה שבעשה צו וצא על אשתו מייד ויך את המצרי
למצינו בחול שנטל המגדפה והיה עדי שדצא מוחו ויש אומ' שהיה צרי
עליו השם והדגו שפ' הלה דגני אתה אומ' מלמד שהדג את המצרי שהיה
יוסף צה ופה מוכן למצונו גרי שהכה את יסעל חיוב מיתה ורעה שפ' אנו
עבדים נעים זה דין ואבידים והן שעמדו בכל מדרבה ולמה יסעל שפ'
דשנים העלו לא קטלנו המצרי בחטך מותג לשנים הדבה מיסעל אומ'
משה לפני הקדמה זההיא שבחן שלבניך אתה ממיתן מבונה לה אומ'
אכח לך שנים מיהם לשנה תשה דעך שהניך ירו עליו להכותו וכל המוניך
ידו עלה צדו להכותו נקרא לשנה של ויאמר לרשע לשנה תשה דעך
מי שמך לאיש שדון ושלך שליון וסוסט בדיינים הלהדג אתה אומ'
בבר נתבאר לעיל אכן נודע הדבר וראי נודע הדבר ויבקש להרוב

בעלה

לפי שהשם בביחודיו ובמשפחתו מקדויות אלה עד חרו מידת
שבעה עשר יום ויום זבששש שעות ביוחעטי אל חרוזיה תמיה בלילה
ואומר היום ימות והיום באתי שנו ואבוא היום אל העין רבי
אמר אומר רעה הקצה לגמול הסוד לי עחק ושלה מליך לפע העבד
אנקפה לו הארץ ובששש שעות בא העבד לחרו ובתמ ליום
יצאת לשאכמם בגמיה מותה שעה ימות והעדה שאל ידע
מה הוא האיש קבלה עליו להארץ לי עחק שהיתה רחוק לו מפ
הגבורה שנ באזנים לעלות שגלבן ופיעא ופיעא רחוק הוא
והדבר מפ הגבורה אין אנו שששש לעכב שששש לבן בתוא ויאמר
מעני: ועתה הנה רבקה לפעך קח ונך השכום העבד בבק
וראה את המליך עומד וממתין לו בחוץ אמר לה תאחדו אורט
שהדי האיש שבא אתמול עמי והעלה דרכי עומד וממתין לי בחוץ
שנ ויאמר איהם אל תאחדו אותי זכיון שהוא עומד וממתין את הכלה
בתוך חפתה כך הם עומדים ומצרכים את רבקה אחותם לי עחק
שנ: בדכו את רבקה ואת גבורה מונקתה והרכיב אותן על הגמלים
ובשכיל שלא יתיחד העבד עם הנער בלילה בששש שעות ביוחעטי
אל חרוזיה לעת תסלית מנחת הערב ויעא יעחק להתפלל מנחה
הערב וראה הגמלים באין שנ ויעא יעחק לשוח בשדה לפנות ערב
ורבי שמעון אומר אמר אברהם לי עחק בע העבד
היה מרמה בידו וחשוד על כל עבירות שבתורה שנ פנען בידו
מאזע מרמה לעשק אהב שמה נגע בצנור אהביא את הנערה
ההלה והו ייא את בתו לפיה בא שבע אס טהודה היא בתו לפיה
היא יד מפ הגבורה והכעסה האהבה והו ייא את בתו לפיה
ביתו והו ייא את אברהם אביו וא
הוא האהבה שיה שמו גלמה ויעה

באמור להכניח אותה אל פניו ויהי
מלך עתה שמונים גדולה ממשח ואהיה ויהי
שבעה עשר פדעה כלה בן הילוח היארה תשלח עמך עמדים וצות רב
אדעו נשותיהן שאמרו איך את מן ימים אמה להם מורים גדולת כם
שאלפדעה פדעה גדל על ימי ואתם גזרתם על הזכרים ועל הנקבות
הן עס לא שאבות ברוח הן שורש עמך כן ויושיע את ישראל לכך עמך ו
ויהי ונשותיהם שאלו את בת פני בלקוחי וזה הוא שאמרו ונעטון למעלה
במחנה ויהי בנות גדולות ונשותיהן ותודו בת פדעה לרחוק מגלולי בית הבנה
מגדלש בדברי הומים שמרה לקח בתה בת פדעה ונקרא שמו מרד שמרד
בעצת מהגלים והוא כלב וקרא שמה יהודיה שהיא צדקת וכן הוא אמר ותמו
בזובה ונקח לו כלב את אפרות והיא מרים ונקרא שמה עזובה שעזבה
שאל במדבר שנ ותקבר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים ונעדרתה הול
לבקש עלי ילדי עפרים להשליכם ליהר לקיים גזרת אמה ועל יד הואר
קמור לו נשלה ידה ונתמתחה ויש אומר היתה מצורעת כיון שנגעה בן
בת פדעה ותפתח והראיהו את הילח והנה נער מראיהו מראה ילד וקולו
הוא כיוצא בו והנה נער עול כפרי ותחמל עליו שהיתה מאבבתו גם
ביותל ואף פדעה היה נכשקו ומוחצבון זהו נטל כהן ומשליכ מעל
השן מור שהוא עתיד לעמאת לו כשגדל פעען שג ואוצא הש מתוכך היא
אויבלתך והיא משיח שהוא עתיד להפדע מעשו ומאדום הדשעה ושם
שוא גדל עמם במדינה שם שם ולעה עגל ושם ירצן בקשה להניח מאין
דידה קראה לנעדרתיה מהין דדיהן קראה למעצמות כשין דדיהן כקראת
אחותו האלך וקראת לו אשה מילקת מן העובדות ויהי לה שם כדרכ
הדורשים ויהי לה לפי על שגדלה אותה כהיא צנה וכן הוא אמר ילד כן לעצמי
זה שם בדברי הומים ואשתו היהודיה לזה לו את ילד שהלך הנה ליעה
בשפה שאפה ברוח הקדש אבו צנה שזנה מעל ותעבותה אהיה

במען והתעורר וכו' שבעה זכרים עלו במחשבה לפני
הקדוה ששיבא העולם ואלו הן תורה ותשובה וג' עדי וצדקה וצדק
ההקדש ושמו שלמושה יאברהם תורה מעין שני קנין והצדק
הכוונות טובה וכתוב בטרם יהיה יצאו נגון עדין וצדק וצדק
ליום שבעה ימים נהנם דבת צ' עדין מאתגולות מעשה

ביתו מקדש ובעב כהן כבוד מרום מלחשון מקום נקוד שיצו ויהי
שלמשיח מען שנהי שמו לעולם לעני שמט' ינון שמו יצדקה
דכתוב כי הוא ראשית יצדקו עולם

פרק

יצדקו העולם עומד על התורה ועלה עבודה ועל גמילות חסדים
עלה תורה מעין שני אם לא צדתי יומם ולילה וכתוב אהרן אומר
הגית ציו יומם ולילה עלה עבודה מעין שני ותפלת יעדים רענון על
גמילות חסדים מעין שני כי חסד חפצתי ולא זכה ודעת אהרן
מעולות גמילות חסדות לחתנים מעין אנו לו מדין הקנה שהוא
בעצמו גמול חסד פארש ולעשרו ואמר הקב"ה לפני גמילות חסדים
יתר מזבחים ועולות שהן נקריבין על גבי המזבח שני חסד
חפצתי ולא זבח ודין יצדקו אומר עבדת יצדקו המעשה
מעין אנו למדין יצדקו עקב שעשה עבדות יצדקו המעשה ושנחה
שנמלא שבוע זאת ונזכר כל אנשי המקום לגמול חסד ע
יעקב אבינו שני יחסף לבן אהרן כל אנשי המקום ויעש מעשה
אמר להן הקב"ה גמול חסד עם יעקב עבדי חייכם אמר
לכן הקב"ה גמול חסד שאע נותן לכם שכר בעולם הזה כדו של
השכר לרשעים לעתיד לבוא שני כיצו נתן קנין תשועה ליהם

דין שמישהו יצדקו עולם
שני אבינו אברהם את כל הארץ
הם יצדקו כל אדם לו יצדקו עולם
הוא ל ויהי עולם יצדקו עולם